

Radim Běleš: Život jsem si postavil na vozíku

Tichý rekordman. Tak působí Radim Běleš na své okolí. Ve své kategorii přitom drží už osm let nejlepší světový výkon a pyšní se zlatou medailí v hodu diskem z poslední Paralympiády v Aténách. „Můj život se nezměnil,“ říká český reprezentant, jedna z velkých nadějí pro Hry v Pekingu. „Ale to zlato je mým vrcholem.“ Už si zvyknul, že zájem o postižené sportovce zdaleka nedosahuje úrovně těch zdravých profesionálů. „Beru to tak, jak to je,“ tvrdí pětatřicetiletý atlet. „Už jsem se naučil žít s tím, že holt nejsem profesionál.“

Na své úspěchy je ale pyšný. Prorazit v silné konkurenci není snadné. Vydřené zlato z Atén by nedal z rukou. „Medaili mám pověšenou doma. Udělal jsem si takovou malou výstavku. Pěkně nad pracovním počítačem na zdi,“ usmívá se Běleš. „Vyhrát mistrovství světa, Evropu nebo držet světový rekord, to všechno je pěkné. Ale olympiáda převažuje.“

Na aténské Hry nikdy nezapomene. Báječná atmosféra a navíc završená triumfem. „Hned po samotném výkonu jsem byl ve velké euforii,“ vybavuje si. „Bylo hezké, že můj současný trenér Milan Kubala v Aténách ještě soutěžil.“ Zrovna v ten samý večer, kdy Běleš vybojoval zlato, se totiž olympijským šampionem stal i Kubala. „Pamatuju si, jak jsme se v útrokách stadionu setkali a skandovali ‘Frýdek-Místek’, protože oba jsme z Frýdku,“ říká Běleš.

Atletice se začal věnovat až po úrazu na motorce. Před nehodou hrál fotbal, rád plaval. „V patnácti letech se mi stal úraz. A když jsem se z toho vyhrabal, potkal jsem lidi, kteří mi řekli, abych zkusil atletiku. Dalí mi do ruky disk a kuželku. Mě to chytlo, v jednadevadesátém jsem pak vyjel na první závody.“

Hlavně nefňukat

Věnovat se sportu na špičkové úrovni není pro lidi, které postihl handicap v pozdějším věku, vůbec snadné. „Je třeba rozlišit dvě věci,“ vysvětluje Běleš. „Myslím, že dneska dělá hodně postižených lidí sport a nejsou srovnání se svým zdravotním stavem. A to jim dělá problémy.“

Kdo chce uspět, musí se nejprve srovnat sám se sebou. „Překousnout, že jsou na vozíku. Nastartovat se, nefňukat a žít život. A když se chytnou sportu, je to další etapa a potom to není těžké. Horší je dělat sport, když to nemáte srovnané,“ tvrdí světový rekordman.

Návod na úspěch vypadá triviálně, ovšem po úrazu to tak hladké není. I Běleš si prošel těžkým obdobím. „Taky mi to trvalo dva tři roky,“ uznává. „Člověk si ale musí říci, že to tak je nutné brát a že lidi kolem něj nebudou skákat jen kvůli tomu, že je na vozíku.“

Běleš si právě na vozíku svůj život postavil. S čistou hlavou se tak mohl věnovat nejen sportu, ale i své práci analytika. „Taková logistika,“ usměje se.

Logistika však na seznam oblíbených činností nepatří. Dělá ji jen pro to, že má čas na atletiku a také na práci v občanském sdružení Apropo, které vede jako předseda. „Moc mě baví práce právě ve sdružení, kde máme sto dvacet lidí, postižených, co nejsou sportovci. A jsou postižení daleko víc, než jsme my,“ vysvětluje.

Zvládá rodinu i ryby

Pro klienty Apropo se stará o poskytování asistence a dalšího servisu. „To mě naplňuje a vytěžuje,“ říká Běleš. Denní program má tedy našlapaný. Přesto si nestěžuje. „Není to pro mě náročná práce, zvládám ji,“ prohlašuje. „Spíš si myslím, že nejvíc mě vytěžuje rodina. Ale stejně mám čas i na ryby.“

Právě rodina stojí na Bělešově žebříčku hodnot na prvním místě. „Máme s manželkou dvě holky devět a pět let. A já si teď užívám toho zlatého věku děcek, kdy jsou už soběstačné, poslechnou a taky pomůžou. Ten věk, kdy mě nebudou poslouchat, teprve přijde. Asi,“ směje se.

Když si potřebuje od všeho odpočinout, vypnout, sebere se k vodě. Kde se z něj stává tichý rybář. „Nejsem ale ten typ, který by se chlubil, jakou chytil rybu,“ upozorňuje Běleš. „Rybáři asi nepochopí, že nemusím tahat rybu za rybou. Stačí mi jen sedět. Jen tam můžu na všechno zapomenout.“

A co takhle vyrazit do Norska na lososy? S tím na Běleše nechodte. Má úplně jiné sny. A ty nejdůležitější si dokonce splnil. „Chtěl jsem rodinu, děti a osamostatnit se. A mě se to splnilo,“ chlubí se. „Mám zdravé děti, manželku a také ve sportu jsem něčeho dosáhl.“

NEJ RADIMA BĚLEŠE

Životní úlovek

„To nebude zajímavé. To bude kapr nějakých 58 centimetrů. Pro mě je větším úspěchem to, že to na rybách zvládnou jakž takž sám. A z čeho mám největší radost? Že jsem se jako kvadruplegik naučil nahazovat. To je pro mě hodně dobrá záležitost.“

Událost

„Pro mě se to všechno točí kolem rodiny. Největší událost byla, když jsme se s manželkou dozvěděli, že čekáme první dítě. Pořádně se to oslavilo.“

Uznávaná osobnost

„Já si vážím lidí, které znám. Nemám modly. Osobnosti jsou lidi, kteří mě ovlivňují. A jsou to lidi i z řad postižených. Mám tam kamarády, o nichž ani nikdo neví. Kdybych měl jednoho zmínit, tak by to byl můj největší kamarád, který bohužel letos v lednu umřel ve věku 42 let. To byl pro mě kluk, který toho dokázal hodně. I pro ostatní. Na něho myslím rád, protože to byl skutečně frajer.“

Vlastní výkon

„Když jsem hodil kuželkou světový rekord, který dodnes držím. Notabene český rekord je vyšší než světový. Zatím to nikdo nepřekonal a už je to několik roků. To je můj top kariéry.“

Oblíbený film

„Klidně filmy s Vašíkem, tedy s Tomášem Holým. Třeba Jak vytrhnout velrybě stoličku. České filmy mám vůbec rád.“